

У В О Д

Предмет овог специјалистичког рада јесте покретање прекршајног поступка, а циљ појашњење истог са свих аспеката: како са аспекта реформе прекршајног законодавства која је у себе, неминовно, укључивала и покретање прекршајног поступка, тако и са аспекта различитих рјешења која су заступљена у прекршајним законодавствима у Републици Српској, као централном дијелу овог рада, и републикама које су настале на темељима некадашње Социјалистичке Федеративне Републике Југославије.

Други дио овог специјалистичког рада обрађује проблематику покретања прекршајног поступка како је то регулисано прекршајним законодавством Републике Српске, односно Законом о прекршајима Републике Српске ("Сл. гласник Републике Српске", број: 34/2006, 1/09, 29/10 и 109/11).

При томе, разумљиво, централну тачку представљају начини покретања прекршајног поступка - **издавање прекршајног налога и подношење захтјева за покретање прекршајног поступка.**

Као предмет трећег сегмента другог дијела јавља се објашњење односа између покретања прекршајног поступка и неких института материјалног прекршајног права: вријеме и мјесто извршења прекршаја, овлашћени орган, окривљени, оштећени, нека од основних начела кривичног поступка, која се *mutatis mutandis* примјењују у прекршајном праву (начело акузаторности и начело легалитета), поднесци, застарјелост и малољетници.

Трећи дио, такође, обрађује прекршајно процесно право у свјетлу основне теме - покретања прекршајног поступка, према важећим прекршајним законодавствима република које су настале на простору бивше Социјалистичке Федеративне Републике Југославије.

Једна од карактеристика овог рада јесте четврти дио под насловом "Статистички показатељи о начинима покретања прекршајног поступка у општини Бијељина у 2008, 2009. и 2010. години", при чему су велико разумијевање у давању неопходних података изразили и подршку дали представници ЦЈБ Бијељина - Полицијска станица Бијељина, као и представници Комуналне полиције Административне службе општине Бијељина

Да би одговорио свом задатку и представљао заокружену цјелину, овај

специјалистички рад у дијелу под насловом "Прилози" садржи одређен број најважнијих образаца који се тичу института покретања прекршајног поступка, као и примјере конкретних, аутентичних (примјера "из живота") прекршајних налога и захтјева за покретање прекршајног поступка.

Основни извори коришћени приликом израде специјалистичког рада су позитивни законски прописи из прекршајноправне области који се односе на покретање прекршајног поступка. Када је ријеч о Републици Српској, то су Закон о прекршајима Републике Српске из 2006. године, као и Закони о измјенама и допунама истог из 2009. и 2010. године. Затим, ту су и коментари Закона о прекршајима Републике Српске од стране различитих аутора, као веома драгоцјена штива не само у практичном, него и у теоријском смислу, јер поред навођења и тумачења законских рјешења, садрже и теоријску разраду многих института материјалног и процесног карактера, без чега није могуће разумијевање материје прекршајног права у цјелини.

Када је ријеч о прекршајном законодавству у републикама бивше Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, коришћени су: Закон о прекршајима Републике Србије, Закон о прекршајима Републике Црне Горе и Прекршајни закон Републике Хрватске.

Поред других области прекршајног права које су временом доживјеле извјесне промјене, могу се издвојити три области чије су промјене у претходном периоду биле најсвеобухватније и определијиле еволуцију прекршајног права ка савременом систему који ће одговорити захтјевима модерног, брзог, економичног и ефикасног поступка.

Те три области су:

- темељна реформа система казних деликата из кога су 1996. године издвојени некадашњи привредни преступи, а који су сада подведени под прекршаје;
- установљавање надлежности судова за одлучивање у материји прекршаја на цијелој територији Босне и Херцеговине, а што је у складу са међународноправним документима који је обавезују као чланицу Савјета Европе, прије свега са Конвенцијом о основним правима и слободама човјека и
- промјене које се тичу начина покретања прекршајног поступка, а које се огледају у установљавању једног сасвим новог начина покретања прекршајног поступка у виду издавања прекршајног налога, умјесто дотадашње наплате новчане казне на лицу мјеста.

Овај рад је покушао да обједини различиту литературу из области прекршајног

права, а прије свега ону која се односи на покретање прекршајног поступка, те да на један систематичан начин изложи све оно што је од пресудног значаја за схватање теме овог рада. У том смислу, као аутор овог специјалистичког рада, надам се да ће исти представљати макар и скроман допринос у наведеном смислу.